

VĚŠTNÍK 2017 ZIMA

Dozorčí rada DILIA

prof. Vadim Petrov – předseda

Konzultační hodiny každou středu v sekretariátu DILIA od 12:00 hodin. Náročnější jednání je třeba domluvit předem na tel. 283 893 603.

B.A. Šimon Pellar – místopředseda

Mgr. Zdeněk Zelenka – místopředseda

PhDr. Hana Linhartová

MgA. Marek Epstein

MgA. Jiří Blažek

Mgr. Petr Markov

doc. Karel Smyczek

Vladimír Michálek

PhDr. Roman Ráž

OBSAH

ÚVOD	2
AKTUALITY	3
ROZHOVOR s Ondřejem Neffem	11
PERSPEKTIVY DILIA	14
GRANTY A CENY DILIA	16
OCENĚNÍ	19
PRÁVO Licencování užití děl v knihovnách po novele autorského zákona Breviář autora: Nakladatelé a jejich role v kolektivní správě na území České republiky	21
KOLEKTIVNÍ SPRÁVA Příprava novely rozúčtovacího řádu DILIA v návaznosti na letošní novelu autorského zákona	25
ZÁBAVA Dehonestace opery	28
VÝROČÍ	30
ÚMRTÍ	31
KONTAKTY	32

ÚVOD

Milé autorky a milí autoři,

jelikož se blíží Nový rok, dovolujeme si vám popřát hodně štěstí, spokojenosti a především zdraví. Rok 2017 byl do jisté míry bouřlivý, obáváme se, že ten další bude ještě dramatičtější. Nechceme se dopouštět prognóz, ale již to tak bývá, že po uplynutí nějakého času dochází ke zlomům a rok 2018 se k tomu přímo nabízí snad i z toho důvodu, že budeme slavit výročí 100 let československé státnosti, respektive Československé republiky. Výrazem demokratického uspořádání samostatné Československé republiky snad bylo i to, že roku 1919 byl založen OSA, jako první právnická osoba na českém území, chránící autorská práva. Jako druhá ji svým vznikem roku 1948 následovala DILIA, která tak oslaví 70 let své činnosti, což stojí za malou oslavu. Ano, DILIA přežila tak dlouhou dobu na rozbouřených vlnách autorského práva, což rozhodně nebylo jednoduché. Dlužno podotknout, že

jubilanti jsou především autoři, které DILIA ať už v jakýchkoli podobách zastupuje, některé pak po dobu více než dlouhou.

Nadcházející rok 2018 bude důležitý i z toho důvodu, že se Valnou hromadou, jež se v tomto roce sejde, ukončí transformace spolku DILIA podle novely autorského zákona, platného od 20. 4. 2017. Transformace znamenala mnoho práce a vynaložené energie, věříme, že její výsledky snad budou pro DILIA užitečné.

Ještě jednou vše nejlepší do nového roku!

Vadim Petrov
předseda Dozorčí rady DILIA

Jiří Srstka
ředitel DILIA

AKTUALITY

PŘEKLADATELSKÁ DÍLNA DILIA 2017 – IZRAELSKÉ DIVADELNÍ SPECIALITY

Již potřinácté pořádala agentura DILIA překladatelskou dílnu. Workshop byl určen začínajícím překladatelům, ať už z řad studentů filologických oborů, či naopak studentů divadelních škol a dalších, kteří mají dostatečné jazykové vybavení a zájem o divadelní texty. Letošní ročník Překladatelské dílny DILIA byl zaměřen na současnou izraelskou dramaturgii. Tutorkami mladých překladatelů byly v tomto ročníku významné české hebraistky, Lenka Bukovská a Magdalena Křížová.

Na začátku června proběhlo úvodní setkání mladých stipendistek s jejich zkušenými tutorkami, které bylo zaměřené na praktickou přípravu budoucích překladatelů, tj. na základní informace ohledně specifik divadelního překladu a na problematiku autorského zákona. V polovině září došlo k dalšímu setkání všech účastníků, kde se probíraly jejich zkušenosti s překladem. Stipendistky měly šanci vzájemně si překlady ohodnotit a vyslechnout názory nejen svých tutorek, ale i svých kolegů.

V pondělí 4. prosince proběhla ve Studiu Švandova divadla na Smíchově slavnostní prezentace výsledků Překladatelské dílny DILIA 2017 pod názvem *Izraelské divadelní speciality*.

V režii Sáry Čermákové (JAMU), Alexandry Bolfové (JAMU) a Norberta Závodského (DAMU) byly ve formě scénických skic představeny tyto nově přeložené texty:

NEHODA

Hilel Mittelpunkt

překlad: Alžběta Glancová, tutorka: Lenka Bukovská

režie: Sára Čermáková

Tři nerozluční přátelé Adam, Lior a jeho žena Tami se podnapili nad ránem vracejí ze silvestrovského večírku. Na opuštěné silnici srazí člověka a rozhodnou se z místa činu ujet. Na silnici zůstává ležet mrtvý muž, ale jejich přátelství stejně nezůstane. Kdo nehodu zavinil? Nebylo by lepší jít přeci jen na policii? Nehoda nabourá životy všech zúčastněných a odkryje utajovaný vztahový mnohoúhelník, ve kterém přátelé dosud žili.

SKLENĚNÁ STĚNA

Oren Jaakobi

překlad: Markéta Šebestová, tutorka: Magdalena Křížová

režie: Norbert Závodský

Posledním přáním Chaima Kenaana bylo být po smrti zpopelněn a přisypán k hromadě zpopelněných ostatků v jednom berlínském koncentračním táboře. Jeho dcera je odhodlána poslední vůli svého otce vyplnit. Převeze urnu z Izraele do Berlína a začne se snažit o nemožné. V Berlíně žije její dcera – úspěšná tanečnice, se kterou ale už léta nemluví. A v Izraeli zůstává

4 AKTUALITY

její bohémský syn, který si nepřeje nic jiného, než z Izraele odjet. Podaří se rodinu – mrtvé i živé – znovu spojit, nebo nakonec převáží staré křivdy a německá byrokracie?

AMSTERDAM BLOG

Reuven Kalinsky

překlad: Sára Foitová, tutorka: Magdalena Křížová

režie: Alexandra Bolfová

Mladá Shelly žije ve vlastním světě. Denně se fotografuje, kouří a nejí. Na online chatu Chatroulette se setká s dekadentní blogerkou Alex a obsesivně se do ní zamiluje. Shelly vezme matce peníze, opustí Jeruzalém a vypraví se Alex hledat do Amsterdamu. Místo Alex ji ale na nádraží vyzvedne návštěvnice z jiné doby: Anne Franková prchající před nacisty. V Amsterdamu se tak odehraje temný tanec tří žen, ve kterém není jisté nic, ani čas, prostor, city... ani touha po životě anebo po smrti...

Prezentace se kromě tutek a překladatelek zúčastnil také jeden z autorů, jehož hra byla v rámci dílny přeložena, izraelský dramatik a režisér Reuven Kalinsky. Postmoderní text *Amsterdam Blog* napsal Kalinsky v roce 2008. V roce 2014 jej s úspěchem uvedl na Divadelním festivalu v Akku, od roku 2015 se pak hraje ve slavném telavivském fringe divadle Tmuna.

Projekt vznikl za podpory Dozorčí rady DILIA.

HE

Foto © Antoan Pepelanov

PODZIMNÍ 8@8

Také na podzim roku 2017 pokračoval cyklus scénických skic 8@8, jehož cílem je představit divákům stejně jako odborné veřejnosti nejnovější texty z oblasti české a zahraniční dramatiky.

11. října 2017 proběhl komponovaný večer dvou krátkých her nejmladší evropské divadelní generace. V režii čerstvé absolventky DAMU a také autorky, držitelky Ceny Evalda Schorma za rok 2016, Kashy Jandáčkové byla prezentována krátká hra mladé švýcarské autorky Katji Brunner s názvem *I'll wipe the tears from your death mask aneb Tři malé lhovestnosti*. Druhým textem byla hra *Kolíbání* mladého českého autora Petra Erbese, který za svůj text *Pod plechovým nebem* získal 2. místo v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2015. Oba texty by se daly označit za poetické a zároveň velmi provokativní pojednání o stavu dnešní společnosti očima nejmladší autorské generace. Překlad hry Katji Brunner, jehož autorkou je Barbora Schnelle, finančně podpořil Goethe-Institut.

15. listopadu patřil ve Vile Štvanice večer hře *All my dreams come true. Disneyovka o depresích a pohádkách* dánského dramatika Christiana Lollikeho. Nekompromisní hru odhalující umělé ideály, které nám prodávají velké korporace, režíroval Janek Lesák. Hra, která měla úspěšnou premiéru v srpnu 2013 v dánském Aarhus Teater a německá premiéra se uskutečnila v květnu 2014 v Staatsschauspiel Dresden, ukazuje, že život rozhodně není pohádka.

MŠ

VYSOKOŠKOLSKÁ UČEBNICE AUTORSKÉHO PRÁVA A PRÁV SOUVISEJÍCÍCH

V říjnu 2017 vyšla v nakladatelství LEGES **vyso-koškolská učebnice** pod názvem **Autorské právo a práva souvisejících**.

Tato kniha je **první samostatnou vysokoškolskou učebnicí autorského práva a práv souvisejících**. Kolektiv renomovaných odborníků z vysokých škol i aplikační praxe **systematicky vykládá jednotlivé instituty právního odvětví**, které v poslední době nabývá stále více na důležitosti.

Učebnici uvádějí poutavé dějiny autorského práva a práv souvisejících v českých zemích i ve světě. Následuje výklad pojmu autorského práva a jeho jednotlivých institutů – **autorského díla a jeho druhů, osobnostních a majetkových práv autora a licenčních smluv**.

Autoři se podrobně zabývají **všemi způsoby ochrany autorského práva** – ochranou občanskoprávní, správněprávní i trestněprávní.

Zvláštní pozornost věnují autoři výzvám, které autorskému právu přináší **Internet**. V dalších kapitolách učebnice obsahuje výklad **práv výkonných umělců, práv výrobců, vysílatelů a nakladatele či práv k počítačovým programům a databázím**. Samostatná kapitola popisuje úpravu **kolektivní správy autorských práv a práv souvisejících**.

Výklad je doplněn **praktickými příklady**, které jej ilustrují a prohlubují.

Za DILIA participovali na této učebnici prof. JUDr. Jiří Srstka jako vedoucí autorského kolektivu i autor několika kapitol a Mgr. Jan Barták jako autor kapitoly o kolektivní správě.

Doporučujeme tuto knihu k zakoupení a přečtení. Knihu lze sehnat v odborných knihkupectvích právnické literatury (třeba na rohu Voršilské ulice a Národní třídy), jakož i přímo u nakladatele:

Nakladatelství Leges, s. r. o.
Lublaňská 4/61, 120 00 Praha 2
www.knihyleges.cz
fb: Nakladatelství Leges s. r. o.
tel.: 222 356 400, 734 593 784

Jako ukázkou přinášíme úvod k této vysokoškolské učebnici:

Úvod k učebnici autorského práva

Autorské právo je obecně vnímáno jako ezoterická disciplína s příděchem určité magičnosti. No jak by také ne, když předmětem úpravy autorského práva jsou nehmotná díla, jež jsou donekonečna kopírovatelná bez újmy na své podstatě, jsou nenahmátnutelná a občas i nepředstavitelná, pokud se je nerozhodneme konzumovat a přesto s nimi musíme nějak nakládat. Jak by také ne, když pojem vlastnictví je v případě autorských děl lichý a nepoužitelný výraz – ze strany autora lze poskytovat jen „vratná“ práva autorské dílo užít, nikoli je převádět. Navíc v autorském právu dochází ke srážce nehmotných děl s poměrně rigidním právním pojmoslovím, jež je převážně pasováno na „hmotu“, jak se často v právní hantýrce říká, nikoli na nehmotná autorská díla. No jak by také ne, když vlastnictví movitých a nemovitých věcí je na této planetě vyčerpáno v tom smyslu, že každá hmotná věc, snad i včetně pozemků na Měsíci, musí mít svého vlastníka, což pro práva duševního vlastnictví neplatí. Jde totiž o to, že práva duševního vlastnictví včetně práv autorských jsou množinou otevřenou a o to, jak se bude v budoucnu vyvíjet její obsah. Budou pouze informace, jež k něčemu slouží, zahrnuté také do ochrany práv duševního vlastnictví? Nebo kamsi se pohybuje civilizace ochranu z kadlubu práv duševního vlastnictví smete se stolu? Je vůbec ochrana autorských děl včetně odměn za jejich vytvoření a užití podnětem k jejich tvorbě? Nebo je to touha něco převratného vytvořit bez ohledu na peníze? Co převládá?

Jisté je však jedno, a sice to, že se úprava práv k autorským dílům zmnožuje, zesložituje, stává se nepřehlednou především pro autory, kteří v naprosté většině vskutku nejsou právníky. K tomu přispívá i fakt, že „případ“ autorského práva zvláště ozřejmuje empiričnost

práva jako takového, nejde o exaktní disciplínu, a to ani náhodou. Dá se tedy říci, že v autorském právu, respektive při jeho aplikaci, existuje mnoho otázek, na něž nelze najít odpověď. A to se naši „důkladné“ a „přesné“ společnosti nelíbí.

Tato kniha by měla pár otázek, jež se nad autorským právem vznášejí, odstranit. Skromně řečeno, alespoň jsme se o to s kolegy autory pokusili.

Hezké počtení.

prof. JUDr. Jiří Srstka
vedoucí autorského kolektivu

ŽIVOTNÍ JUBILEUM VADIMA PETROVA

24. května 2017 oslavil osmdesáté páté narozeniny Vadim Petrov, předseda Dozorčí rady DILIA, hudební skladatel, klavírista, hudební pedagog, zakladatel Lidové konzervatoře (dnes Konzervatoř Jaroslava Ježka), autor necelých třinácti set hudebních titulů (převážně pro divadlo, film, rozhlas a televizi) a držitel Platinové desky firmy Supraphon.

K životnímu jubileu srdečně gratulujeme!

VADIM PETROV

Narodil se 24. května 1932 v Praze. Po studiích na ruském gymnáziu vystudoval skladbu a hru na klavír na pražské AMU u profesora Miroslava Kabeláče a Jaroslava Řídkého. Je významným hudebním pedagogem, který v Praze založil Lidovou konzervatoř (dnes Konzervatoř Jaroslava Ježka), zde působil jako její první ředitel. Po roce 1968 byl politicky perzekvován a měl zákaz umělecké činnosti, tehdy vyučoval hudbu na Konzervatoři Jaroslava Deyla. V letech 1976 až 1992 vyučoval skladbu a hudební teorii na Pražské konzervatoři. Skládá hudbu všech žánrů od hudby taneční, scénické, filmové až po hudbu populární (vyšší populár, písně, šansony apod.) i hudbu vážnou (kupř. komorní hudbu či vokální tvorbu). Na svém kontě má 1.285 hudebních titulů. Je již přes 15 let předsedou Správní a poté Dozorčí rady DILIA.

ŽIVOTNÍ JUBILEUM JIŘÍHO BLAŽKA

16. prosince 2017 oslavil osmdesáté šesté narozeniny Jiří Blažek, člen Dozorčí rady DILIA, český filmový a televizní scenárista a dramaturg.

K životnímu jubileu srdečně gratulujeme!

Po absolvování FAMU Jiří Blažek pracoval střídavě ve filmových studiích v ČSR a Čt Brno jako dramaturg a scenárista. Mimo jiné je autorem hraných filmů pro děti a mládež */Chlapec a srna – Cena San Giorgio Benátky 1961, komedie Kočky neberem/*. Deset let působil jako vedoucí dramaturg 1.TS FSB a spolupracoval s řadou předních filmových tvůrců a režisérů. Mezi jeho autorsko-scenáristické počiny lze zařadit televizní tetralogii *Legenda o živých mrtvých*, filmy: *Láska nelaskavá /trezorový 1970/*, satirickou komedii *Samorost*, film o Leoši Janáčkovi *Lev s bílou hřívou /1986/* a *Konec starých časů /1989/*. V současnosti spolupracuje s Českou televizí a filmovými producenty.

PAMĚTNÍ TABULKA JOZEFA MACEJE NA BUDOVĚ DILIA

V úterý 27. června byla zahájena česká verze projektu Poslední adresa, jehož motto zní: „Jedno jméno, jeden život, jedna tabulka.“ Cílem projektu je připomenout jednotlivé, konkrétní oběti, které zemřely v důsledku represí komunistického režimu.

Projekt Poslední adresa (www.poslednyadres.ru) je původně ruskou občanskou iniciativou, která od roku 2014 připomíná oběti sovětského represivního systému. Těch byly statisíce, miliony. Ovšem cílem projektu není připomínat statistiky, ale jednotlivé životy, které byly zmařeny. Nenápadné tabulky velikosti dlaně obsahující základní údaje o perzekuovaném jsou umístěny na dům, v němž měl daný člověk poslední adresu před tím, než se dostal do soukolí represivního aparátu, v jehož důsledku zemřel. Dnes najdeme na pět set tabulek na mnoha desítkách domů nejen v Moskvě a Petrohradě, ale i na dalších místech po celém Rusku. Tisíce dalších tabulek jsou v přípravě. Svou tabulku v Rusku mají i někteří Češi, kteří se stali obětí perzekucí v SSSR. Předobrazem projektu se staly dlažební kostky Stolpersteine, které v evropských městech připomínají oběti holokaustu.

„I když československých obětí byly ve srovnání s miliony sovětskými „jen“ stovky, rozšířením o Českou republiku dostává projekt nový rozměr – nejsou již připomínány oběti pouze sovětského režimu, ale obecně oběti komunistických režimů, které vládly ve východní Evropě v průběhu 20. století. Jako mimořádně důležitý vnímám fakt, že Poslední adresa jako připomínka obětí komunismu přichází právě z Ruska, odkud k nám přišel i samotný komunistický režim,“ říká Štěpán Černoušek z organizace Gulag.cz, která rozšíření projektu do České republiky iniciovala.

V České republice byl projekt představen v roce 2015. Součástí prezentace projektu mělo být i odhalení tabulek československým občanům ruského původu, kteří byli po roce 1945 odvezeni do Sovětského svazu a do svých domovů v Československu se již nevrátili. K umístění tabulek se však nepodařilo získat souhlas majitelů domů. Další fázi projektu podpořil Ústav pro studium totalitních režimů a sdružení Političtí vězňi.cz s tím, že projekt v rozšířené podobě zahrne i oběti represivního systému u nás. První tabulky, které byly 27. června umístěny na našem území, tak připomínají životy Karla Bacílka, Jozefa Maceje, Slavoje Šádka a Veleslava Wahla.

Na adrese Krátkého 143/1, Praha 9, kde v současné době sídlí agentura DILIA, byla umístěna pamětní tabulka věnovaná Jozefu Macejovi. Slavnostního odhalení se zúčastnil iniciátor celého projektu, ruský novinář Sergej Parchomenko, a člen vedení sdružení Memorial a vedoucí knihovny Memorialu Boris Bělenkin.

MŠ

ZEMŘELA EVA KONDRYSOVÁ

V neděli 17. září zemřela ve věku 90 let významná překladatelka z angličtiny Eva Kondrysová. Do češtiny převedla například romány Jane Austenové, detektivky Agathy Christie nebo holmesovky Arthura Conana Doylea. Eva Kondrysová vystudovala anglistiku a psychologii na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze, působila jako překladatelka a redaktorka ve Státním nakladatelství krásné literatury, hudby a umění (od roku 1966 Odeon), 1958–1969 jako redaktorka dvouměsíčníku *Světová literatura*. Jako redaktorka se soustřeďovala především na díla klasické i současné anglické literatury. Překladatelské dílo Evy Kondrysové, čítající téměř sedmdesát titulů, zahrnuje především románovou a povídkovou tvorbu anglických a amerických autorů 19. a 20. století. Stěžejní místo v překladatelském díle Evy Kondrysové zaujímá převod všech šesti románů anglické autorky Jane Austenové: *Pýcha a předsudek*, *Emma*, *Opatství Northanger*, *Rozum a cit*, *Mansfieldské panství* a *Pýcha a přemlouvání*. Je též autorkou překladu klasického románu Henryho Fieldinga *Tom Jones*. Zmínku si zaslouží i její překlady detektivní literatury, jejímž klasikům se věnovala již od počátku šedesátých let, v první řadě svazek Agathy Christie *Třikrát Hercule Poirot* nebo výbor z povídek Arthura Conana Doylea *Poslední poklona Sherlocka Holmese*.

DILIA udělila v roce 2015 Evě Kondrysové Plaketu DILIA za celoživotní úspěchy v oblasti kultury a nominovala ji jako svou kandidátku na Státní cenu za překladatelské dílo pro rok 2016.

Čest její památce!

ZEMŘEL IVO VODSEĎÁLEK

foto Mirek Kaufman (2013)

V úterý 19. září zemřel ve věku osmdesáti šesti let Ivo Vodseďálek, básník, výtvarník a pilot balónů. Byl podstatnou osobností českého nezávislého uměleckého, kulturního a společenského života. Verše a prózy z přelomu čtyřicátých a padesátých let shrnul tento autor jedinečné „trapné poezie“ do soukromé rukopisné edice *Půlnoc*, kterou v té době redigoval s Egonem Bondym. Ačkoli psal i v dalších letech, jako literát vystoupil oficiálně na veřejnost až v roce 1990. Pětisvazkové *Dílo Ivo Vodseďálka* vyšlo v nakladatelství Pražská imaginace (1992), eseje, memoárové črty a povídky z devadesátých let v knize *Felixír života* (Host 2000), prozaické texty z padesátých let – *Kalvárie a Kompensace* – pod názvem *Dvě prosy* v Edici Revolver Revue, kde byla v roce 2011 vydána i jeho *Jedna věta*. V Revolver Revue publikoval soustavně i časopisecky, roku 2007 obdržel Cenu Revolver Revue. Výbory z autorova díla vyšly anglicky, německy, polsky, italsky, ruský, finský a francouzsky. Ivo Vodseďálek se celý život věnoval

i výtvarné tvorbě, převážně kolážím. Od roku 1960 připravoval Ivo Vodseďálek ze soukromé iniciativy obnovu létání volnými balóny v tehdejší Československu, posléze dosáhl kvalifikace pilot-instruktor. Balon klub Praha, který založil, existuje již přes padesát let.

Čest jeho památce!

(zdroj *Bubínek Revolveru*)

ROZHOVOR

ROZHOVOR S ONDŘEJEM NEFFEM

Ve své tvorbě se zaměřujete především na žánr sci-fi. Věnujete se jako autor raději blízké či vzdálené budoucnosti, nebo verneovskému světu?

Vše je pravdou... Momentálně píši román pro děti z hodně vzdálené budoucnosti, zatímco moje doposud poslední věc je trojsvazkový steampunkový román *Tajemství pěti světadílů* z fiktivního devatenáctého století. Není podstatné časové zařazení, podstatná je alternativnost. Moje příběhy se odehrávají v jiném světě, včerejším, dnešním nebo zítřejším.

Který autor sci-fi je Vám jakožto znalci tohoto žánru nejbližší?

Těžko říct. V poslední době mě nesmírně zaujal čínský autor Liou Cch'-Sin románem *Problém tří těles*. Už jsem si myslel, že se nic nového nedá vymyslet a přijde Číňan a vymyslí.

Pokud byste si mohl vybrat, jakou ze svých knih byste nejraději viděl zfilmovanou a jakým režisérem?

Určitě by to byl román *Tma* o kolapsu světa v důsledku disfunkce elektřiny jako technického elementu. Myslím si, že je to látka pro film jak dělaná: týká se to každého. Jak bychom žili (nebo přestali žít), kdyby najednou elektřina přestala fungovat? Co by se stalo se světem? O tom je ten román a o tom by byl ten film.

V Divadle na Vinohradech se chystá uvedení dramatisace prvních dvou dílů románové pentalogie *Sňatky z rozumu* Vašeho otce Vladimíra Neffa. Tento „jevištní epos o budovatelích Žižkova a Vinohrad“, jak jej označují tvůrci, vzniká u příležitosti sto desátému výročí otevření Divadla na Vinohradech. V čem je podle Vás text v současné době aktuální a podílíte se také na dramatisaci?

Slíbil jsem tvůrcům, že se jim nebudu plést pod nohy a co jsem slíbil, plním. Jsem rád, že se látky ujali. Všimám si, že se mění postoje veřejnosti k české minulosti devatenáctého století. Už to nebylo jen úpění pod patou cizákovou, byla to doba obrovského vzepětí a rozmachu. Máme na co být hrdí a máme o co se opírat. Byl bych rád, kdyby k tomu inscenace přispěla. Román po převratu už několikrát znovu vyšel, v tom vidím známku toho, že je pořád čtený a tudíž aktuální.

Jaké dílo Vašeho otce je Vám nejbližší a proč?

Trilogie o Petru Kukaňovi z Kukaně, první díl se jmenoval *Královnynemají nohy*. Jsou to takoví Tři mušketýři po česku. Nebožtík režisér Lipský zamýšlel z toho udělat seriál s mezinárodním obsazením. Bohužel umřel dřív, než k tomu mohlo dojít. On by to byl dokázal.

Jste zakladatelem prvního českého ryze internetového deníku Neviditelný pes. Jaké byly novátorské začátky a v čem se pozice tohoto deníku proměnila v dnešní době?

Průkopníci nebývají podnikatelé. Jsem rád, že Pes běží dál, už 21 let. Je z něho čtený a respektovaný názorový deník a za to, že běží, vděčím Jiřímu Wagnerovi, jeho neúnavnému redaktorovi. Je to jeho zásluha, že je Pes takový, jakým je.

V oblasti kultury a publicistiky jste všestranně činný, neláká Vás také svět divadla? Nechtěl byste si napsat divadelní hru?

Divadelní hru jsem dokonce i napsal a nikomu jsem ji neukázal. Což svědčí o mé soudnosti.

ONDŘEJ NEFF

Spisovatel a publicista Ondřej Neff se narodil 26. června 1945 v Praze jako syn spisovatele Vladimíra Neffa (1909–1983) a herečky Vlastimily Petrovičové (1903–1980). Po maturitě pracoval v časopise Svět v obrazech (1962–1963) a vystudoval Institut osvěty a novinářství (1969). Titul PhDr. získal roku 1970 rigorózní studií Ano a ne. Ideologie a žurnalistika francouzské studentské mládeže z jara 1968, kde se zabýval i ultralevým terorismem a anarchismem.

V letech 1970–1971 Neff pokračoval na FF UK studiem kulturních dějin Dálného východu. Souběžně byl od roku 1970 zaměstnancem nakladatelství Albatros, mj. jako promítač. Pro roky 1974 a 1975 se stal „omylem“ i propagačním pracovníkem obchodního domu Kotva. Poté do roku 1979 fotografoval na volné noze pro Ústředí lidové umělecké kultury a v letech 1979–1981 vystudoval ještě Institut výtvarné fotografie a současně pracoval v deníku Mladá fronta (1979–1985). Ve čtyřiceti letech se stal spisovatelem z povolání.

Na volné noze ale Neff dlouho nevydržel a již v letech 1987–1989 pracoval jako redaktor týdeníku Kmen a mezi roky 1990–1994 byl opět zaměstnancem deníku Mladá fronta Dnes, a to jako šéfredaktor a autor sobotních příloh Víkend. Mezitím se stal rovněž šéfredaktorem sci-fi měsíčníku Ikarie (1990–1993), který založil už za socialismu, přičemž do původní, neoficiální „Ikárie“ přispíval již od roku 1985. Roku 1995 pak pod přezdívkou Aston propadl internetu. Nejprve se stal redaktorem síťového Magazínu AmberZine. Pak, od začátku roku 1996,

pracoval v měsíčníku Softwarové noviny, a to jako redaktor internetového týdeníku. 23. dubna 1996 umístil na web poprvé svůj vlastní deník Neviditelný pes pojmenovaný na počest psa Gordona, který by se právě toho dne dožil svých dvacátých narozenin. K „Psovi“ připojil Neff roku 1999 i specializovaný deník Digineff věnovaný fotografii a dále spoluzaložil Institut digitální fotografie, kde dodnes přednáší. Je též komentátorem Lidových novin a rozhlasové stanice Frekvence 1.

Ondřej Neff často spolupracoval s televizí a rozhlasem, výjimečně i s filmem (námět animovaného snímku *O kolečko víc /1978/* či odborná spolupráce na slovenském filmu *Tretí šarkan /1985/*). V televizi uváděl cyklus vědeckofantastických filmů (1984) a jako moderátor se podílel na sérii *Svět za 100+1 rok* (1986–1987). Jako scenárista i na seriálech *Nováci* (1995–1996) či *Energie–motor civilizace* (1997) a na pořadech *Jenom sny* (1986) či *Domácí úkoly Ondřeje Neffa* (1988) aj. Bylo o něm natočeno několik portrétů. Napsal také tucet rozhlasových her plus pětidílný seriál *Dvacet tisíc mil pod mořem* (1995), který následovala třídílná série *Šrafovaný svět* (1986) – o verneovkách.

PERSPEKTIVY DILIA

PERSONÁLNÍ ZMĚNY V DILIA

V DILIA došlo na sklonku roku ke dvěma personálním změnám v zahraničním referátu divadelního oddělení. K 30. listopadu 2017 odešla MgA. Petra Lásková, kterou nahradila MgA. Barbora Haplová, která řeší zejména angloamerickou oblast. Na přelomu roku odešla ze stejného oddělení Bc. Magdalena Selingerová. V referátu pro románskou oblast a Rusko ji nahradila BcA. Jana Stárková.

Zdeněk Harvánek

Barbora Haplová vystudovala Katedru teorie a kritiky na pražské DAMU. Mimo jiné absolvovala stáž na Rose Bruford College v Londýně. V prosinci 2017 nastoupila do divadelního oddělení na pozici referentky pro angloamerickou oblast, Skandinávii a jiné.

Jana Stárková dokončila bakalářské studium na Katedře teorie a kritiky na pražské DAMU, dále studuje na stejné vysoké škole obor Dramaturgie na Katedře alternativního a loutkového divadla. Absolvovala studium na Lycée La Présentation v Saint-Flour ve Francii. Od ledna 2018 nastupuje do divadelního oddělení na pozici referentky pro románskou oblast a Rusko.

PERSPEKTIVY LITERÁRNÍHO ODDĚLENÍ DILIA

Literární oddělení zajišťuje práva pro knižní užití autorských děl z oblasti beletrie, vědecké a naučné literatury, dětské literatury a knižní ilustrace. Jeho vizitkou jsou dlouholeté zkušenosti, jazyková vybavenost, znalost prostředí, know-how, tradice, pevné kontakty na domácím i světovém knižním trhu. Spolupráce s Literárním oddělením DILIA je v mnoha ohledech výhodná pro české autory, kteří se mohou spolehnout na naši odbornost při uzavírání smluv. Zastupujeme české autory, včetně autorů překladu, nebo jejich dědice pro knižní či časopisecké užití autorských děl v tuzemsku a zahraničí. Také poskytujeme smluvní servis, který zahrnuje sjednání smluvních podmínek, vyhotovení smlouvy, inkaso honorářů, včetně případných urgencí, vymáhání platby a právní záštity.

Odměny v literatuře zůstávají bohužel na zhruba stejné úrovni (nebo se jen mírně zvedly) již více než dvacet let. Tato skutečnost vede k velkému finančnímu i společenskému podceňování literárních autorů. Právě v tomto vidíme velký úkol pro Literární oddělení. Musíme pro naše zastupované autory vyjednat co nejlepší podmínky a nenechat se nakladateli zastrašit tím, že dílo námi zastupovaného autora nebo překladatele raději nevydadají. To také souvisí s trendem, že se čeští literáti velmi často nenechávají zastupovat žádnou agenturou, jež by se jejich profesionálních a finančních zájmů zastala. Jsou v úzkém pracovním (a často i přátelském) kontaktu s nakladatelstvím, a domnívají se, že zástupce či agentura by mohli tento vztah narušit. I v případě, že se autor nechá DILIA zastupovat,

většinu smluv s nakladatelem uzavírá sám a na nás se obrátí, až když má problém.

Postupně vytváříme databázi autorů vědecké a odborné literatury, u nichž vidíme potenciál k zastupování – vědecká i odborná literatura je v nadsázce řečeno „pole neorané“. I literaturu faktu lze dle našeho odhadu uvést na zahraniční trh.

Literární oddělení se v budoucnu chce více věnovat cílené agentáži, zejména tuzemských autorů do ciziny, ale především vůči tuzemským nakladatelstvím. Postupně chceme také navázat užší spolupráci s vybranými českými nakladateli a nabídnout jim klasické agenturní služby, jako vyhledávání a nabídku zajímavých zahraničních titulů. Vytipované české současné autory oslovíme s návrhem, aby nám poslali anglicky psané anotace. To bude základ pro aktivní agentáž tuzemských spisovatelů do ciziny. Bude to chtít čas, v téhle oblasti máme silnou konkurenci. Obdobně chceme ve spolupráci s právním oddělením DILIA posílit boj proti nelegálním užitím slovesných děl na internetu, a i tímto způsobem autory ke spolupráci s DILIA přitáhnout.

Veronika Žáková

GRANTY A CENY DILIA

DIVADELNÍ GRANT DILIA VYHLÁŠEN

Divadelní grant DILIA je určen k podpoře činoherních inscenačních projektů studentů uměleckých škol a filozofických fakult s důrazem na současnou českou i zahraniční dramaturgiu a původní tvorbu. Uzávěrka podání žádostí o grant DILIA byl 15. prosince 2017.

Divadelní grant DILIA je určen k podpoře studentských činoherních projektů. Žadatelé mohou být studenti vysokých uměleckých škol (DiFA JAMU Brno, DAMU Praha) a filozofických fakult (FF MU Brno, FF UK Praha, FF UP Olomouc, PPF SU Opava – obor kulturní dramaturgie).

Studentským projektem se rozumí takový, jehož hlavní inscenační tým (režie, scénografie, úprava atd.) je tvořen pouze studenty. Podpora bude udělena pouze projektům, jako jsou scénická čtení a inscenace původních českých textů či dosud neuvedených překladů zahraničních her. Jedním z předpokladů úspěchu žádosti je ošetření autorských práv spojených s daným projektem ze strany DILIA.

O grant se mohou ucházet jak projekty vytvořené v rámci školní výuky, tak projekty vytvořené na základě vlastní iniciativy studentů.

Žádost o grant podává přímo student (autor, režisér, produkční apod.). Autor projektu (kolektiv) musí být v době podání žádosti řádným studujícím jedné z výše uvedených fakult.

Pokyny k podání žádosti o Divadelní grant DILIA jsou uveřejněny na internetových stránkách www.dilia.cz.

V roce 2017 bylo na základě Grantu DILIA podpořeno celkem 7 projektů studentů vysokých uměleckých škol a filozofických fakult z Prahy, Brna a Opavy. DILIA je tak jedinou divadelní agenturou, která soustavně podporuje mladé české autory a divadelníky.

MŠ

26. ROČNÍK CENY JOSEFA JUNGMANNA

Dne 2. října 2017 byla v pražském Goethe Institutu udělena tato prestižní cena a v rámci slavnostního večera i další tvůrčí ocenění za nejlepší literární překlady vydané v roce 2016. DILIA již tradičně podpořila jednu z cen.

Cenu Josefa Jungmanna za nejlepší překlad uplynulého roku získal hispanista **Josef Forbelský** za překlad románu Miguela de Cervantese y Saavedry *Persiles a Sigismunda*, kterou vydalo nakladatelství Academia.

Tvůrčí ocenění získali tito překladatelé:

Zuzana Augustová – Fritz Zorn: *Mars* (Havran) – němčina
Magda de Bruin Hüblová – Dola de Jongová: *Pole je tento svět* (Pistorius a Olšanská) – nizozemština

Martina Knápková – Eudora Weltyová: *Zlatá jablka*
(Argo) – angličtina

Lucie Míkolajková – Ryan Gattis: *Šest dní hněvu* (Host) – angličtina

Magdaléna Štulcová – Ralph Dutli: *Poslední cesta* Chaima Soutina
(Archa) – němčina

Jarka Vrbová – Roy Jacobsen: *Bílý oceán* (Pistorius
a Olšanská) – norština

Prémie Tomáše Hrácha:

Michal Švec – Pentti Saarikoski: *Dopis pro mou ženu*
(Dybbuk) – finština

Do Síně slávy byli uvedeni:

Vratislav J. Slezák – germanista

Radoslav Nenadál – anglista

Při této příležitosti bylo uděleno **Stipendium Hany Žantovské na překlad poezie** (donátorů Ireny Murray Žantovské a Michaela Žantovského) **Danielu Soukupovi**, a to na sbírku *Lidský řetěz* irského básníka Seamuse Heanyho.

Porota soutěže pracovala ve složení Zdeněk Beran, Jarmila Emmerová, Dagmar Hartlová, Marie Zábranová a Jan Zelenka, předsedal jí Václav Jamek.

VŽ

DOZORČÍ RADA DILIA UDĚLILA UZNÁNÍ

Dozorčí rada divadelní, literární, audiovizuální agentury DILIA potřinácté ocenila umělce za jejich celoživotní umělecké tvůrčí činy, občanské postoje a ostatní aktivní činnosti v široké oblasti kultury. Uznání uděluje Dozorčí rada spolu s ředitelem DILIA na písemný návrh jednotlivců nebo profesních klubů členům DILIA, zpravidla starším šedesáti let. Oceněnému přísluší odměna ve výši 20.000 Kč.

Na předvánočním setkání členů DILIA, dne 7. prosince 2017, byli oceněni pánové arch. Jiří Hlupý, Karel Urbánek a Ondřej Neff.

Všem oceněným srdečně gratulujeme a za jejich práci děkujeme!

MŠ

Arch. Jiří Hlupý se narodil roku 1932 v Brně. Jako filmový architekt od šedesátých let až dodnes výrazně formuje podobu české kinematografie. Podílel se na více než padesáti filmech a několika televizních seriálech. Mezi nejlegendárnější snímky, jimž vtiskl výtvarnou podobu, patří např. série filmů o panu Tau, snímek *Marečku, podejte i pero*, úspěšná pohádka *Lotrando a Zubejda* či filmové zpracování balad Karla Jaromíra Erbena *Kytice*. Za výtvarné pojetí filmu *Hordubal* získal v roce 1980 ocenění na Mezinárodním filmovém festivalu v irském Corku.

Karel Urbánek je významný český herec, režisér a spisovatel. Hereckou kariéru zahájil v padesáti letech ve Východočeském divadle v Pardubicích, v pražském divadle malých forem Paravan následně působil jako herec a režisér, od poloviny šedesátých let do konce své divadelní kariéry v letech devadesátých trvale zakotvil v pražském Divadle S. K. Neumanna (později Divadlo pod Palmovkou). V povědomí široké veřejnosti se však zapsal především jako Karel Vondra z nekonečného seriálu *Jak se máte, Vondrovi?*. Dlouhodobě se uplatňuje rovněž v dabingu. Dále se věnuje režii rozhlasových her a psaní knih, významná je především jeho prvotina *Vyznání o životě*.

PhDr. Ondřej Neff je autorem povídek a románů, prozaik a novinář. Je synem Vladimíra Neffa, který patří mezi významné osobnosti české literatury. Ondřej Neff založil roku 1996 první český internetový deník *Neviditelný pes*, o tři roky později specializovaný webzine věnovaný digitální fotografii DigiNeff. Je všestranným činitelem v oblasti kultury a publicistiky a od poloviny 80. let nejvýraznější osobností české science-fiction.

OCENĚNÍ

CENY MKČR

Státní ceny jsou udělovány za literaturu a za překladatelské dílo, Ceny Ministerstva kultury pak za přínos v oblasti divadla, hudby, výtvarného umění a architektury a za přínos v oblasti kinematografie a audiovizu. Slavnostní předávání cen proběhlo na Nové scéně Národního divadla v Praze v pondělí 22. 10. 2017.

Státní cenu za literaturu obdržel Jáchym Topol. Porota ocenila zejména jeho román *Citlivý člověk*, který vydal letos na jaře po osmi-leté pauze.

Státní cenu za překladatelské dílo získala in memoriam anglistka Eva Kondrysová. Její jméno je spojeno především s knihami Agathy Christie, Jane Austenové, Henryho Fieldinga nebo Johna Updika.

Za mimořádný umělecký přínos pro taneční divadlo včetně působení v čele Baletu Národního divadla se laureátem ceny za přínos v oblasti divadla stal dvojnásobný držitel Ceny Thálie Petr Zuska.

Umělecký ředitel festivalu Ostravské dny nové hudby Petr Kotík obdržel ocenění v oblasti hudby za celoživotní skladatelskou činnost a za organizační úsilí, jež přispělo k zařazení české soudobé hudby do světového kontextu.

Ve výtvarném umění porota ocenila Jana Solperu za celoživotní uměleckou tvorbu v typografii a za jeho příspěví k rozvoji této výtvarné disciplíny prostřednictvím teoretické a pedagogické činnosti.

Věra Machoninová, která je mimo jiné spoluautorkou obchodního domu Kotva v Praze, získala cenu za architekturu. Porota vyzdvihla její „celoživotní dílo a autorský přístup v evropském kontextu“.

Ceny ministerstva kultury za přínos v kinematografii a audiovizu putovaly k Jaromíru Kallistovi a k Jiřímu Brdečkovi in memoriam. Kallista aktivně prosazoval novelu zákona o kinematografii a několik let byl také členem Rady Státního fondu kinematografie. Brdečka je označován za renesanční osobnost českého filmu, ale také literatury, výtvarného umění a divadla. Jako scenárista pracoval na desítkách filmů, mimo jiné *Limonádový Joe*, *Adéla ještě nevečeřela* či *Tajemství hradu v Karpatech*. Napsal také scénáře k filmům *Vynález zkázy* nebo *Až přijde kocour*.

(zdroj ČTK)

HE

CENY DIVADELNÍCH NOVIN UDĚLENY

Divadelní noviny udělily 23. října v Divadle pod Palmovkou Ceny divadelních novin za inscenační díla v sezoně 2016/2017. Ceny se udělují jednotlivcům či tvůrčímu týmu za mimořádné umělecké výkony v libovolné divadelní profesi v sedmi kategoriích. Cílem je upozornit na významné počiny českého divadla.

V kategorii činoherního divadla byl oceněn režisér Jan Nebeský za inscenaci *Nora (Domeček pro panenky)* v Divadle pod Palmovkou. Miloslav König získal cenu za herecký výkon v inscenaci *Deník zloděje* v pražském divadle Masopust. V oboru alternativního divadla byli

ocenění Lukáš Brychta, Kateřina Součková a Štěpán Tretiag za projekt *Pomezí* připravený ve vybydleném domě v pražském Karlíně. V kategorii Hudební divadlo zvítězil Jiří Heřman za režii a Marko Ivanovič za hudební nastudování inscenace opery *Láska na dálku* na jevišti Národního divadla Brno. V oblasti tanečního a pohybového divadla získali nejvíc hlasů Rostislav Novák ml., Rostislav Novák st., Jozef Fruček a Linda Kapetanea za performanci *Black Black Woods*, kterou uvedl soubor Cirk La Putyka. Jde o poslední díl rodinné trilogie, patří do ní ještě inscenace *Family a Roots*. Cenu za loutkové a výtvarné divadlo dostal Filip Homola za inscenaci s dlouhým názvem *Jsou místa oblíbená tmou, kde nikdy a nic na ostrovech se skrývá odlehlých*. Premiéru měla v libereckém Naivním divadle. Za divadelní publikační počín byli oceněni Viktor Kronbauer a Denisa Šťastná za publikaci divadelních snímků tohoto předního fotografa, kterou vydal Institut umění – Divadelní ústav.

Čtrnáctideník Divadelní noviny oceňoval nejlepší počiny posemnácté. „O cenách rozhoduje porota složená z našich redaktorů a přispěvatelů, členů Společnosti Divadelních novin a přizvaných odborníků. Jsou vyjádřením jejich uměleckých, etických a společenských hodnot. Tím se liší od širěji pojatých Cen divadelní kritiky, které vyhledává časopis Svět a divadlo, i od jiných podobných anket. Vztahují se k uplynulé sezoně, nikoli ke kalendářnímu roku,“ řekl ČTK šéfredaktor Josef Herman.

Laureáti obdrželi diplomy vytvořené „na míru“ z fotografie související s oceněným počinem a výtvarný artefakt autora, který s tímto periodikem spolupracuje. Letos jím byl Tomáš Bambušek, který v Divadelních novinách publikuje komiksový seriál Papírek.

PRÁVO

LICENCOVÁNÍ UŽITÍ DĚL V KNIHOVNÁCH PO NOVELE AUTORSKÉHO ZÁKONA

DILIA a veřejné knihovny v zastoupení Národní knihovnou ČR (NK ČR) jsou v licenčních či kvazilicenčních¹ vztazích dlouhodobě, intenzivněji však od roku 2006, kdy po první velké novelizaci současného autorského zákona bylo knihovnám a kolektivním správcům jednak poprvé umožněno odlicencovat některé služby v rámci rozšířené kolektivní správy (konkrétně tzv. elektronické dodávání dokumentů knihovnami a veřejná čtení v knihovnách), jednak byla knihovnám stanovena povinnost platit náhradní odměnu za absenční výpůjčky.

Letošní velká novela autorského zákona² pokračovala v trendu načatém citovanou novelou z roku 2006 a systém rozšířené kolektivní správy práv právě v oblasti užití děl ze strany knihoven poměrně rozkošatila.

Konkrétně autorský zákon nově umožňuje v režimu rozšířené kolektivní správy licencovat následující způsoby užití děl knihovnami³:

- zpřístupnění děl na terminálech v knihovně nad rámec jejího knihovního fondu;
- zpřístupnění děl čtenářům knihoven na dálku, prostřednictvím internetu, se speciální úpravou takového užití pro tzv. díla nedostupná na trhu⁴;
- zhotovení rozmnoženin děl knihovnami pro výše uvedené účely;
- kopírování notových materiálů zákazníkům knihoven – fyzickým osobám pro osobní potřebu, pro účely vyučování nebo vědeckého výzkumu a pro vnitřní potřebu samotných knihoven.

NK ČR zamýšlí uvedená práva realizovat prostřednictvím služeb Národní digitální knihovny (NDK), přičemž NDK je stručně řečeno společný fond digitalizovaných dokumentů pro knihovny. Základní koncept je takový, že klient knihovny registrací v kterékoliv z veřejných knihoven získá přístup ke všem nebo zvoleným službám NDK, a to jak v prostorách knihovny na jejích terminálech, tak odkudkoli na dálku z vlastního přístroje, na základě registrace k uvedeným službám.

1 Tím myslím situaci, kdy knihovny mají licenci k určitému užití děl ze zákona, tzv. zákonnou licenci a DILIA coby kolektivní správce pouze vybírá kompenzační náhradní odměnu za ni.

2 Novela autorského zákona zákonem č. 102/2017 Sb.

3 Výčet níže obsahuje zjednodušenou podobu výčtu práv uvedených v § 97e odst. 4 písm. f), h), i) a j) AZ, které jsou podřazeny pod režim rozšířené kolektivní správy.

4 Díly nedostupnými na trhu se rozumí díla, která nelze pořídit v tištěné či elektronické podobě v běžné obchodní síti. V podrobnostech viz § 97f autorského zákona.

DILIA aktuálně jedná s NK ČR, coby zákonným zástupcem veškerých veřejných knihoven, o sazebníku a způsobu odlicencování uvedených služeb. Situace se má v době vzniku článku následovně.

Větší část výše popsaných služeb NDK zamýšlí NK ČR zahrnout do veřejné služby knihoven, tedy coby bezúplatnou službu pro registrované čtenáře veřejných knihoven, s odměnou nositelům práv placenou prostřednictvím NK ČR ze státního rozpočtu. Službu tzv. elektronického dodávání dokumentů (tedy poskytnutí elektronické rozmnoženiny díla čtenáři prostřednictvím internetu na dálku) pak hodlá NK ČR nadále ponechat coby zpoplatněnou službu hrazenou zákazníky knihoven.

Na základě vzájemných konzultací DILIA a NK ČR vytvořila DILIA návrh sazebníku, který s NK ČR projednává. Detaily sazebníku a celého licenčního modelu NK ČR a DILIA v době vzniku článku stále řeší. V případě dohody na něm vznikne tzv. kolektivní smlouva, která bude platit na jedné straně pro veškeré veřejné knihovny, na druhé straně pro všechny autory děl z repertoáru DILIA, s výjimkou těch, kteří účinky uvedené smlouvy výslovně vyloučí. V případě nedohody budou DILIA a NK ČR nuceni využít nového procesu, který novela AZ pro takový případ přinesla, a to nejprve projednat uvedenou záležitost za pomoci prostředníka a pokud by ani tento postup nepřinesl dohodu, nechat rozhodnout soud.

Věřme, že DILIA a NK ČR nový licenční model navzdory určitým porodním bolestem smírně naleznou a zákazníci knihoven budou moci od příštího roku začít využívat nové služby, nositelé práv pak za užití svých děl v rámci těchto služeb obdrží náležitou odměnu.

Jan Barták

BREVIÁŘ AUTORA: NAKLADATELÉ A JEJICH ROLE V KOLEKTIVNÍ SPRÁVĚ NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY

V úvodu musím zdůraznit, že budu hovořit pouze o nakladatelích slovesných děl, a to ohledně tištěných slovesných děl, nikoli tedy o hudebních nakladatelích. Musím zdůraznit, že praxe rozděluje tyto dva instituty ve velké míře až tak, že smlouvy s hudebními nakladateli mají úplně jiný obsah než smlouvy nakladatelské v oblasti slovesných děl. DILIA vykonává kromě kolektivní správy i agenturní činnost v oblasti velkých práv, kde jako agentura zastupuje autory v ryze individuálních případech ohledně licence tak, že jedná jejich jménem. Tím chci říct, že důvěrně známe obsah smluv, v pojednávaném případě tedy smluv nakladatelských. Beru to jako výhodu a mimochodem ohledně struktury DILIA (výběr náhradních odměn + licenčních odměn vybíraných v rámci kolektivní správy + licenčních odměn vybíraných v oblasti velkých práv) se nápadně podobáme SACD ve Francii.

Český autorský zákon ustanovuje v § 87 českého autorského zákona (dále jen AZ) originální právo nakladatele na náhradní odměny v souvislosti se zhotovením díla pro osobní potřebu a vlastní vnitřní potřebu právnické osoby nebo podnikající fyzické osoby. Toto právo trvá 50 let od vydání díla a je ze své podstaty ochranou investice nakladatele do vydání díla a jeho uvedení na trh, obdobně jako v případě práv výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů. Z pojmosloví, kterého AZ používá, jasně vyplývá, že musí jít o vydání díla chráněného, tedy díla, u kterého ještě trvá doba majetkových práv. Dá se říci, že jde z hlediska náhradních odměn o jedinou vazbu s právem autorů, která ještě není zcela zřetelně vyslovena a dovozuje se

výkladem. Žádná jiná práva nakladatel nemá, pokud pomineme třeba obecná ustanovení občanského zákoníku o nekalé soutěži. Zároveň je nezbytné pro pořádek dodat, že kopírování notových materiálů je zapovězeno (viz příslušná směrnice EU) a tudíž jejich nakladatelé nemají nárok na náhradní odměnu.

Nakladatel prostřednictvím kolektivního správce DILIA inkasuje zmíněné náhradní odměny v rámci povinné kolektivní správy z těchto zdrojů:

- dovoz a výroba kopírovacích zařízení
- provoz kopírovacích zařízení
- dovoz a výroba přístrojů sloužících k rozmnožování slovesných děl v digitální podobě (vedle zvukových a zvukově obrazových záznamů)
- dovoz a výroba nosičů, na které je možno zaznamenat slovesná díla v digitální podobě (vedle zvukových a zvukově obrazových záznamů)

Výše uvedených odměn je stanovena jednak přímo v AZ nebo ve vyhlášce Ministerstva kultury ČR. Česká republika neakceptovala možnost danou příslušnou směrnicí EU ohledně podílu na odměnách vybíraných od státu za půjčování slovesných děl pro nakladatele, jsou tedy vybírány pouze pro autory.

Podíly nakladatelů a autorů jsou stanoveny v AZ procentně a to tak, že 45% z výběrů náleží autorům děl slovesných včetně děl kartografických, 15% autorům děl výtvarných a 40% nakladatelům. Práva autorů děl výtvarných spravuje kolektivní správce OOA-S odděleně od odměn pro nakladatele a odměn pro autory děl slovesných.

Rozdělování odměn pro nakladatele se řídí rozúčtovacím řádem DILIA, který je v oddílu týkajícím se nakladatelů tvořen na základě doporučení jejich profesní asociace, a to Svazu českých nakladatelů a knihkupců. Rozúčtování odměn pro nakladatele je naštěstí oproti rozúčtování odměn pro autory jednoduché. Vydaná díla (papírově tištěné knihy) nahlásí nakladatelé do evidence DILIA a obodují se tak, že za literaturu vědeckou, odbornou a učebnice dostane každý titul 3 body (tento druh slovesných děl se kopíruje nejvíce) a za každý ostatní titul 1 bod, to vše bez ohledu na počet stránek toho kterého titulu. Počtem bodů se pak vydělí celkový zdroj určený pro nakladatele (40%) a získá se tak cena jednoho bodu. Ty se pak vynásobí pro tituly každého nakladatele zvlášť, tedy počet bodů x cena jednoho bodu, a tak vznikne celková výše odměny. Rozúčtovací řád DILIA je připraven i pro rozúčtování elektronických knih, což z důvodu stručnosti vypouštím i proto, že jejich evidence v databázi DILIA je miniaturní.

Od 20. dubna tohoto roku vstoupila v účinnost novela autorského zákona, která především obsahuje implementaci směrnice o kolektivní správě, nicméně přinesla i nové druhy licencování slovesných děl v rámci tzv. rozšířené kolektivní správy. Jde především a hlavně o kopírování slovesných děl nad rámec rozmnožování děl pro osobní potřebu a interní potřebu právnické osoby ve školách a o rozmnožování děl slovesných do národní digitální knihovny, jejich sdělování na terminálech umístěných v knihovnách, děl mimo vlastní knihovny

fond a užití děl „on demand“ ze strany abonentů knihoven prostřednictvím internetu, atd. O zavedení systému hromadných smluv ohledně nových a shora uvedených institutů tzv. rozšířené kolektivní správy nebudu psát, jelikož jsou ve vývoji a jistě tušíte, jak obtížné je prosadit je v praxi. Dodávám jen, že ohledně výběru odměn je důležité získat i informace, podle kterých lze zjistit to, jaká díla, či jejich části, byla užita. Tedy nemělo by jít o odměny neadresné, tedy paušální, ale o odměny adresné či kvaziadresné.

V této souvislosti však nemohu nezmínit problematiku nakladatelských smluv, jelikož se na licencování v rámci dobrovolné kolektivní správy mohou vázat. Jde totiž o to, jaká práva nakladatelé nabývali od autorů a zdali je možné připustit nakladatele do rozúčtování odměn z výkonu dobrovolné kolektivní správy shora uvedené, vyjma děl zaměstnaneckých a děl kolektivních, kde je právní situace poměrně jasná. Zvykem nakladatelů v ČR je totiž navrhopvat a uzavírat s autory či s jejich dědici smlouvy právně neperfektní a takové, kdy nakladatelé nabývají od autorů práva pouze na rozmnožování a rozšiřování, v poslední době dejme tomu i na užití slovesných děl v digitální podobě na internetu, to vše na dobu 5 až 10 let. Na otázku, do jaké míry budou nakladatelé připuštěni k rozúčtování licenčních adresných odměn tak, aby se nemusela u každého díla kontrolovat původní nakladatelská smlouva, lze v současné době, kdy budujeme uvedený systém, těžko odpovědět. Nabízí se pochopitelně možnost optoutů, systému, kdy nad 5 let od vydání díla odměny připadnou autorům, atd. Pokud však nebudou pro shora uvedené typy náhradních odměn a licencování existovat patřičné finanční zdroje, nemá snad ani smysl zmíněné instituty realizovat.

KOLEKTIVNÍ SPRÁVA

PŘÍPRAVA NOVELY ROZÚČTOVACÍHO ŘÁDU DILIA V NÁVAZNOSTI NA LETOŠNÍ NOVELU AUTORSKÉHO ZÁKONA

Jedním z důsledků, který přinesla novela autorského zákona (dále „novela AZ“) z letošního dubna, je nutnost novelizovat rozúčtovací řád DILIA. Důvodem je nová, poměrně podrobná úprava vztahů kolektivního správce a zastupovaných nositelů práv v rámci pověření výkonem kolektivní správy a rozsáhlá úprava ohledně správy příjmů z výkonu práv kolektivním správcem. Aparát DILIA tak již na základě pověření od Dozorčí rady DILIA zahájil přípravu novely rozúčtovacího řádu DILIA.

Novelou autorského zákona přinesené změny se promítnou do několika oblastí, které rozúčtovací řád DILIA upravuje.

1. Rozdělení příjmů z investování příjmů mezi autory a stanovení srážky pro DILIA.

První chystaná změna reaguje na fakt, že novela AZ rozlišuje mezi příjmy z výkonu práv a příjmy z investování příjmů z výkonu práv. Pravidla pro rozdělení příjmů z výkonu práv rozúčtovací řád upravuje tradičně – jedná se o stanovení pravidel, jakým způsobem mají být rozděleny odměny z jednotlivých zdrojů (např. odměny vybrané od kabelových televizí, rozhlasových vysílatelů apod.). Pravidla pro naložení s příjmy z investování příjmů z výkonů práv autorský zákon upravuje nově. Valná hromada má schválit pravidla pro nakládání s těmito příjmy. Má jít tedy o pravidla upravující způsob, jakým kolektivní správce nakládá s inkasem ze zdrojů odměn v mezičase mezi inkasem a jejich rozdělením nositelům práv (např. uložení odměn vybraných od kabelových televizí do investičních fondů, akcií apod.), s tím, že požaduje, aby příjmy z investování sloužily výhradně k rozdělení a vyplacení nositelům práv nebo k úhradě nákladů na kolektivní správu práv.

DILIA aktuálně žádné investování inkasovaných příjmů neprovádí, nicméně bude muset pravidla „pro forma“ do rozúčtovacího řádu zanést. Nabízí se stanovit limity tohoto investování a požadavek, aby případné příjmy z nich byly primárně použity k úhradě nákladů na kolektivní správu.

Nová je i podrobná úprava srážek z příjmů. Věcně se z hlediska dosavadní praxe uplatňování výše srážek DILIA nic nemění, tyto budou odvozeny od výše skutečných nákladů na výkon kolektivní správy v příslušném roce. Do rozúčtovacího řádu bude třeba zanést zákonná kritéria pro jejich tvorbu.

2. Stanovení lhůt pro rozdělení příjmů KS mezi nositele práv

AZ nově stanoví, že kolektivní správce je povinen odměny inkasované v tuzemsku vyplatit do 9 měsíců od ukončení účetního období a inkaso od jiných kolektivních správců do 6 měsíců od jejich poukázání na účet DILIA. Praxe DILIA v zásadě lhůty nově stanovené zákonem již splňuje, půjde tedy o jejich formální zakotvení do rozúčtovacího řádu.

3. Pravidla pro použití nerozdělitelných příjmů (§ 99c odst. 3 AZ.)

Jde o pravidla, jak nakládat s odměnami nositelů práv, jimž odměny nebylo možné vyplatit v termínech uvedených výše pod bodem 2 a kteří ze strany DILIA nemohli být určení nebo nalezeni ani po třiletém dohledávání a oslovování. Jako základní princip navrhuje stanovit, že nerozdělitelné odměny se po provedení zákonného postupu dohledávání a uplynutí 3 let rozdělí ostatním nositelům práv v rámci příslušného zdroje.

4. Rozúčtování odměn, které budou vybrány na základě nové úpravy rozšířené kolektivní správy

Autorský zákon po novele upravuje nově oblast rozšířené kolektivní správy. Na základě novelizované úpravy DILIA může vykonávat v rámci stávajících oprávnění nově rozšířenou kolektivní správy v následujících oblastech:

A) *licencování vůči knihovnám (§ 97e odst. 4 písm. f), h), i), j) AZ)*
— zařazení rozmnoženin děl do Národní digitální knihovny

— užití děl na terminálech

— užití děl nedostupných na trhu

— užití děl čtenáři knihoven na dálku (on demand)

— kopírování notových materiálů

B) *licencování kopírování/tisku děl vůči školám a jiným vzdělávacím zařízením (§ 99e odst. 4 písm. k) AZ)*

DILIA v době vzniku tohoto materiálu sjednává s Národní knihovnou, Ministerstvem kultury ČR a Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy ČR sazebník výše uvedených způsobů užití. Způsob rozúčtování se bude odvíjet od formy sjednaných sazebníků. Obecně lze říci, že u uvedených způsobů užití předpokládáme adresné nebo resp. kvaziadresné rozúčtování odměn (tj. rozúčtování na základě hlášení užití děl, resp. relevantního statistického vzorku užití děl).

C) *licencování osiřelých děl (§ 103 AZ)*

DILIA je nově oprávněna k uzavírání licencí za neznámé nositele práv k tzv. osiřelým dílům. Osirelá díla tedy bude dokumentovat a evidovat, v rozúčtovacím řádu je pak třeba upravit vyúčtování odměn

inkasovaných za užití osiřelých děl. Bude se jednat vždy o identifikovatelné odměny a adresné vyúčtování. V případě, že se nositel práv po odlicencování objeví, bude adresná odměna uhrazena jemu, pokud ne, bude v souladu se zákonnou úpravou po třech letech od udělení licence vyplacena Státnímu fondu kinematografie, resp. Státnímu fondu kultury. V případě, že bude licencování osiřelých děl licencováno za pomoci hromadné smlouvy na určitý způsob užití vykonávaný v rámci dobrovolné kolektivní správy, bude vyúčtování odměn osiřelých děl řešeno podle téhož ustanovení rozúčtovacího řádu, jak tomu bude u děl zastupovaných autorů.

Mimo výše uvedené ucelené okruhy změn bude třeba učinit v Rozúčtovacím řádu souvislosti s letošní novelou AZ další korekce, např. odkazů na novou právní úpravu, rozsahu zastupování v jeho čl. 2 apod.

Návrh zásad novely rozúčtovacího řádu byl několikrát projednán dozorčí radou, která navíc v souladu se stanovami jmenovala nezávislou tvůrčí komisi, jež má zásady novely rozúčtovacího řádu projednat a svoje připomínky či doplnění předat dozorčí radě.

Závěrem lze tedy konstatovat, že členy DILIA na příští valné hromadě čeká schvalování četných změn rozúčtovacího řádu DILIA, které ovšem budou do značné míry dány povinnostmi doléhajícími na DILIA přímo ze zákona.

Jan Barták

ZÁBAVA

DEHONESTACE OPERY

V operním světě způsobují časté pobouření operní inscenace, jež jsou extravagantní, násilně aktuální, pobuřující, skandální a já nevím jaké ještě. Musím se v úvodu tohoto článku trochu zastat režisérů, kteří tak činí, a to z toho důvodu, že známé operní evergreeny byly již inscenovány mnohokrát a každý režisér (až na výjimky) se snaží najít nějaký osobitý přístup k takovému opernímu opusu. Stejně tak je možno říci, že tradiční režiséři již skoro vymřeli a pokud nějaký režisér konzervativní přístup k opeře zkusí, většinou se to nepovede. Někdy dokonce až tak, že je operní inscenace k smíchu. Skandální operní režie pak vyvolávají hutnou odezvu v médiích, což dotyčnému režisérovi není z hlediska jeho publicity na škodu. Inu špatná zpráva, zajímavá zpráva, pozitivní zpráva, nezajímavá zpráva, že? Když již píš o skandálních operních režiiích, musím dodat, že pokud kupříkladu inscenace *Rusalky* přenesená do blázince má svou logiku, určitý smysl a návaznost na děj, může to být i strhující podívaná. A vůbec kategorizování operních inscenací na extravagantní, skandální, et cetera, má malý význam, jelikož každá inscenace je prostě jiná. Tedy pokud režisér neokopíruje nějakou jinou inscenaci. Většinou v takovém případě jde o plagování nápadu či nápadů a to je těžko právně postžitelné. Je také nutno podtrhnout, že širě interpretačního prostoru u divadelních představení včetně operních představení z hlediska žánru je velice široká, jak o tom krásně píše Karel Čapek ve své eseji *O divadle*.

Porovnejme to třeba s prózou, tam je interpretační prostor nulový. Nicméně v souvislosti s pobuřujícími inscenacemi dotčení a uražení diváci poté, co inscenaci vybučí, vznášejí spousty právních dotazů. Kupříkladu, jak je možné takovou skandální inscenaci „pustit“ na scénu? Což neexistují žádné právní postupy, které by něčemu takovému urážejícímu a zcestnému zabránily? Ano, o tom má být tento článek, byť se mi ruka chvěje, abych jej v následujících řádcích nepřehltil právním ptydepe. Právní problematika vízící se ke skandálním představením je hustá jako pavučina.

Před další text vytykám, že se v naznačené problematice prolíná několik právních rovin. Jde především o to, zdali se již jedná o dílo volné (70 let po smrti autora) nebo dílo, kde ještě trvají majetková práva autorská. U děl, která jsou chráněná (ano, i tak to lze říci), je situace jednodušší v tom, že dědicové autora dejme tomu mohou pobuřující inscenaci zabránit neudělením souhlasu (licence) k užití díla (operního opusu). Hraje tady však čas v tom smyslu, že chytré divadlo si licence obstará ještě dávno předtím, než se inscenace začne zkoušet, v době, kdy dědicové autora ani náhodou netuší, jak bude inscenace vypadat. Pokud se jim po její realizaci nebude pozdávát, je už, dejme tomu, pozdě, protože by museli od licenční smlouvy odstoupit, a to z nějakého důvodu, nikoli však z toho, že se jim inscenace nelíbí. Zažil jsem však i případy, kdy dědicové odmítali podepsat licenční smlouvu do té doby, než budou vědět o inscenaci něco bližšího. Jako příklad z praxe lze demonstrovat zakázání *Bílé nemoci* v režii Miroslava Macháčka v roce 1980 ve Stavovském divadle ze strany dědiců po Karlu Čapkovi. Pozor, jsme doposud stále v oblasti majetkových práv autorských a shora uvedené nelze zaměňovat s nárokem autora na integritu díla. Integrita díla je již termín z kadlubu osobnostních práv

autorských, kdy jde o škrty, dopisování, scelování a já nevím, co ještě ohledně konkrétního operního opusu. Stručně řečeno, jde o zásahy do partitury, a to i do libreta. Schválně píší o nároku autora, nikoli dědiců, protože osobnostní práva autorská zanikají smrtí autora, až na dvě práva, o kterých bude ještě řeč. Dědicové autora si však uvedené právo na ochranu integrity také vynucují tak, že v licenční smlouvě (jsme zpět v majetkových právech autorských) zakáží jakkoli do díla zasahovat. Tak kupříkladu nositelé autorských práv po Dmitrijovi Šostakovičovi v licenčních smlouvách nepřipouštějí, aby se jakkoli míchaly dohromady *Lady Macbeth z Mcenského újezdu* a *Jekaterina Izmajlovna*, tedy dvě verze jedné opery. Znovu zdůrazňuji, že uvedené se týká díla a jeho změn, nikoli vlastní režie, která dílo interpretuje na divadelní scéně, ale oba mohou v jedné inscenaci splývat.

Uvedená problematika se však především v praxi nazírá z titulu osobnostních práv autorských, někdy i z hlediska všeobecných osobnostních práv podle občanského zákoníku. Jde totiž o to, že podle § 11, odst. 3) autorského zákona (dále jen AZ) má autor právo bránit užití svého díla způsobem snižujícím jeho hodnotu. To je poměrně nešťastná formulace, kterou jde těžko ve vztahu k realitě vykládat. Škoda, že zákonodárce nepoužil přímo pojmosloví Bernské úmluvy o ochraně literárních a uměleckých děl, jež používá výrazů „zkomolení či znetvoření“. Těchto výrazů jde dle mého soudu použít alespoň podpůrně pro výklad terminologie obsažené v českém AZ. V praxi se pak obecně používá výraz dehonestace díla.

Je jasné, že problém výrazu „snížení hodnoty díla“ spočívá v jeho výkladu. Moc by mne zajímalo, v čem spočívá hodnota třeba *Prodané nevěsty*. Odpusťte, ale já, pokud odhlédnu od obecných floskulí, to skutečně nevím. Je snížením hodnoty *Prodané nevěsty* to, že ve

třetím jednání nepřijedou komedianti, ale pojízdný nevěstinec? Je snížením hodnoty *Prodané nevěsty* to, že Jeník je představován zpěvákem zasloužilého věku, Kecal pak mladíčkem, který vlastně svádí Mařenku? Je snížením hodnoty *Rusalky* to, že se škrtnou scény s Hajným a Kuchtíkem? Mimochodem v tomto případě jde o splnutí práv majetkových (práva na integritu díla) s osobnostními, jak uvedeno výše a ve světě se to běžně děje. Není proto divu, že v soudní praxi nenajdeme ani jedno rozhodnutí na toto téma a nevím, zdali bylo vůbec někdy uplatněno, a to i bez žaloby u soudu.

Aby nastiněná složitost byla ještě pikantnější, tak právo bránit dehonestaci díla je dle českého AZ jedním ze dvou osobnostních práv, jež jsou aplikovatelná i po smrti autora, a to bez časového omezení (!!!), pokud existuje povoláná osoba, kterou je osoba blízká nebo příslušný kolektivní správce či právnická osoba sdružující autory. Lze si tedy s určitou dávkou fantazie představit, že DILIA, divadelní, literární, audiovizuální agentura z.s., by mohla bránit dehonestující inscenaci třeba *Lazebníka Sevillského*. Ve Francii před několika lety proběhl soudní spor, kdy prápravnuk Viktora Huga žaloval spisovatele Cérése, jelikož napsal a uvedl na trh knihu *Cosetta*, jež byla asi nepatřičným pokračováním slavných *Bidníků*. Prohrál.

Osobně se domnívám, že přes bránění se dehonestaci díla ve smyslu jeho režijního ztvárnění cesta příliš nevede. Muselo by jít skutečně o režii, jež by jasně znetvořovala a zkomolovala dílo velice intenzivně třeba tak, že by dílo bylo spojeno s pornografickými akcenty (pokud nejsou již v operním opusu obsaženy), ale především tak, že se operní opus rozkrájí na kousičky, použije se mimo divadlo a dehonestace tak u volného díla splyne pojmově s dezintegrací díla. Dle mého soudu lze však bránění se dehonestací uplatnit tam, kde užití díla je zcela mimo

záměr autora i obor autorské tvorby a použije se jenom část díla. Mám pochopitelně především na mysli reklamy. I tady však nelze paušalizovat. Bude asi rozdíl, když v reklamě bude užita Smetanova hudba pro propagaci piva (viz sbor v *Prodané nevěstě* – To pívečko to věru je nebeský dar) nebo bude v podkresu reklamy, jež doporučuje dámské vložky.

Shora uvedené vypadá přecit jenom trochu jednoduše. Je však nezbytné si uvědomit, že proti shora citovaným ustanovením stojí dva silní protivníci. Tím prvním je ústavou zaručené právo na svobodnou uměleckou tvorbu a druhým je nové ustanovení novely AZ, platné od dubna 2017, kde je stanoveno, že do práva autorského nezasahuje ten, kdo užije dílo pro účely karikatury nebo parodie. Střet zmíněných práv s právem na bránění dehonestaci díla a případně dezintegraci díla je zřejmý a lze ho vyložit jen v konkrétních případech v tom smyslu, které právo je silnější pro ten který případ. V případě výjimky ohledně karikatury a parodie zatím Evropský soudní dvůr přijal rozhodnutí, jež má spíše povahu restriktivního než extenzivního výkladu uvedené výjimky.

Právo je minimem morálky a proto zabučet si na operním představení zcela pro odsouzení inscenace postačuje.

Jiří Srstka

VÝROČÍ

Výročí členů spolku DILIA v roce 2017

50

Ing. Jiří HÁJÍČEK
Mgr. Jan HŘEBEJK
Ing. MgA. Tomáš CHOURA
Mgr. Miloš URBAN

55

PhDr. Ivana BREZNENOVÁ
Mgr. Petr HRUŠKA
JUDr. Pavel KOSATÍK
Mgr. Ranáta MLÍKOVSKÁ
Mgr. Irena NOVOTNÁ
Mgr. Michal VIEWSWEGH
B.A.Hons. Tomáš ZMEŠKAL

60

Mgr. Miroslav ADAMEC
Prof. PhDr. Vladimíra
DVOŘÁKOVÁ, CSc.
PhDr. Eva KALIVODOVÁ, Ph.D.

MgA. Vladislav KUČÍK
Petr NIKOLAEV
Mgr. Jana PROCHÁZKOVÁ
Prof. JUDr. Michal Skřejpek, Dr.Sc.
Mgr. Ladislav ŠENKYŘÍK

65

Roman CÍSAŘ
Mgr. Gabriela KLIKOVÁ
Mgr. Zdeněk KOZÁK
PhDr. Jana MERTINOVÁ
Mgr. Zdeněk PROKEŠ
Doc. JUDr. Karel SCHELLE, CSc.
Mgr. Taťána SOUČKOVÁ
Petr SVOBODA
MgA. Tomáš ŠIMERDA
PhDr. Soňa ŠTROBLOVÁ
Mgr. Michal VOSTŘEZ
PhDr. Františka VRBENSKÁ
Mgr. Antonín WEISER

70

Drahomír ČADEK
Mgr. Helena ČECHOVÁ

MgA. Věra ELIÁŠKOVÁ
 PhDr. Vladimír KOLÁR
 PHDr. Alena LHOTOVÁ
 Doc. MgA. Karel MAKONJ
 Mgr. Jan MÍKA
 Věra NOSKOVÁ
 Věra PROVAZNÍKOVÁ
 Mgr. Jasoň ŠILHAN
 Martin Vačkář
 Mgr. Jiří VĚRČÁK
 MgA. Daniel WIESNER

75

Mgr. Ivan BINAR
 Doc. Ph.D. Jan HALADA, CSc.
 PhDr. Jarmila
 HAMPACHEROVÁ
 Mgr. Elmar KLOSS
 Mgr. Jana KNITLOVÁ
 Eduard KREČMAR
 MgA. Irena LEXOVÁ
 Anna LOŠŤÁKOVÁ
 Vít OLMER
 Pavel POLÁK
 Mgr. Vladimír SMUTNÝ
 PhDr. Miloslav ULIČNÝ
 Mgr. Vlastimil VENCLÍK
 Ivan VOJNÁR

Markéta ZINNEROVÁ

80

Roman CÍLEK
 Mgr. Marie HOLLITZEROVÁ
 Prof. MUDr. Pavel KLENER, DrSc.
 Mgr. Eva LAVICKÁ
 Václav MATĚJKA
 Mgr. Bohumila ZELENKOVÁ

85

Josef EISMANN
 ak.arch. Jiří HLUPÝ
 Jiřina HOŘEJŠÍ
 Mgr. Naděžda MUNZAROVÁ
 Mgr. František NĚMEC
 Ing. Vladimír PÁRAL
 prof. Vadim PETROV
 Stanislav RUDOLF
 prom.fil. Vlasta
 WINKELHOFEROVÁ
 PhDr. Eva ZAORALOVÁ

90

arch. Věra
 LÍZNEROVÁ – STEKLÁ

ÚMRTÍ

ÚMRTÍ ČLENŮ SPOLKU DILIA V ROCE 2017

Jiří Blažek

5. 7. 1923–8. 8. 2017

Mgr. Jana Dudková

1. 10. 1931–20. 4. 2017

Josef Hrubý

10. 5. 1932–19. 7. 2017

Dušan Karpatský

28. 2. 1935–31. 1. 2017

PhDr. Eva Kondrysová

5. 12. 1926–17. 9. 2017

PhDr. Jiří Stano, CSc.

29. 1. 1926–4. 3. 2017

Dagmar Štětinová

3. 8. 1927–24. 8. 2017

Ivo Vodseďálek

8. 8. 1931–19. 9. 2017

**Divadelní, literární,
audiovizuální agentura, z. s.**

Krátkého 1
190 03 Praha 9 – Vysočany

ŘEDITEL
prof. JUDr. Jiří Srstka
tel.: 283 892 686

SEKRETARIÁT ŘEDITELE
Eva Kraupnerová
tel.: 283 893 603
fax: 283 893 599

Ústředna:
tel.: 283 891 587

Linka pro volání z mobilu:
tel.: 606 614 658

AGENTURA

DIVADELNÍ ODDĚLENÍ
vedoucí
Zdeněk Harvánek
tel. a fax: 266 199 876

HUDEBNÍ ODDĚLENÍ
vedoucí
Zdeněk Harvánek
tel. a fax: 266 199 876

LITERÁRNÍ ODDĚLENÍ
vedoucí
Mgr. Veronika Žáková
tel.: 266 199 841

MEDIÁLNÍ ODDĚLENÍ
vedoucí
Mgr. Jan Barták
tel.: 266 199 862

KOLEKTIVNÍ SPRÁVA AUTORSKÝCH PRÁV

ředitel kolektivní správy
Mgr. Jan Barták
tel.: 266 199 862

PRÁVNÍ ODDĚLENÍ

Tomáš Herold
tel.: 266 199 865

Mgr. Hana Felklová
tel.: 266 199 847

dědictví a úschova děl
Zuzana Hůlková
tel.: 266 199 834

EKONOMICKÉ ODDĚLENÍ

hlavní ekonom
Anna Tichá
tel.: 266 199 818

vedoucí honorářové účtárny
Šárka Procházková
tel.: 266 199 819

Podrobné členění jednotlivých oddělení včetně seznamu zaměstnanců a jejich kompetencí naleznete na www.dilia.cz. E-mailové adresy zaměstnanců DILIA jsou ve formátu prijmeni@dilia.cz.

Kudy k nám:
Metrem B na stanici „Vysočanská“, poté cca. 3 min. pěšky. Ulice Krátkého se nachází naproti Galerii Fénix ze strany, kde je ČSOB a KB. V přízemí naší budovy se nachází restaurace Pepř a Sůl, na budově je velký nápis DILIA.

Věstník vydala **DILIA, divadelní, literární, audiovizuální agentura z.s.**

Uzávěrka 17. 11. 2017, redakce: Marie Špalová a Helena Eliášová, e-mail: spalova@dilia.cz nebo eliasova@dilia.cz

www.dilia.cz